

Diurnenge XXVI (C) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 16,19-31): En aquell temps, Jesús digué als fariseus: «Hi havia un home ric que portava vestits de porpra i de lli i celebrava cada dia festes esplèndides. Un pobre que es deia Llàtzer s'estava ajagut vora el seu portal amb tot el cos nafrat, esperant de satisfer la fam amb les engrunes que queien de la taula del ric; fins i tot venien els gossos a llepar-li les nafres.

»El pobre va morir, i els àngels el portaren al costat d'Abraham. El ric també morí i el van sepultar. Arribat al reialme de la mort, enmig de turments, alçà els ulls i veié de lluny Abraham, amb Llàtzer al seu costat. Llavors va exclamar: 'Abraham, pare meu, tingues pietat de mi i envia Llàtzer que mulli amb aigua la punta del seu dit i em refresqui la llengua, perquè sofreixo terriblement enmig d'aquestes flames'. Abraham li respongué: 'Fill, recorda't que en vida et van tocar béns de tota mena, mentre que Llàtzer només va rebre mals. Ara, doncs, ell troba aquí consol i tu, en canvi, sofriments. A més, entre nosaltres i vosaltres hi ha oberta una fossa tan immensa, que ningú, per més que vulgui, no pot travessar d'aquí on som cap a vosaltres, ni d'on sou vosaltres cap aquí'.

»El ric va insistir: 'Llavors, pare, t'ho prego: envia'l a casa del meu pare, on tinc encara cinc germans. Que Llàtzer els adverteixi, perquè no acabin també ells en aquest lloc de turments'. Abraham li respongué: 'Ja tenen Moisès i els Profetes: que els escoltin'. El ric insistí encara: 'No, pare meu Abraham, no els escoltaran. Però si un mort va a trobar-los, sí que es convertiran'. Abraham li digué: 'Si no escolten Moisès i els Profetes, tampoc no els convencerà cap mort que ressusciti'».

«Ell troba aquí consol i tu, en canvi, sofriments»

Mn. Valentí ALONSO i Roig
(Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús ens encara amb la injustícia social que neix de les desigualtats entre rics i pobres. Com si es tractés d'una de les imatges esgarrifoses que estem acostumats a veure a la televisió, el relat de Llàtzer ens frapa, aconsegueix l'efecte sensacionalista per a moure els sentiments: «Fins i tot venien els gossos a llepar-li les nafres» (Lc 16,21). La diferència és ben clara: el ric portava vestits de porpra; el pobre tenia per vestit les nafres.

La situació d'igualtat arriba tot seguit: van morir tots dos. Però, alhora, la diferència s'accentua: un va arribar al costat d'Abraham; a l'altre, tan sols el van sepultar. Si no haguéssim sentit mai aquesta història i si apliquéssim els valors de la nostra societat, podríem concloure que el qui va guanyar-se el premi deuria ser el ric, i l'abandonat al sepulcre, el pobre. És clar, lògicament.

La sentència ens arriba en boca d'Abraham, el pare en la fe, i ens aclareix el desenllaç: «Fill, recorda't que en vida et van tocar béns de tota mena, mentre que Llàtzer només va rebre mals. Ara, doncs, ell troba aquí consol i tu, en canvi, sofriments» (Lc 16,25). La justícia de Déu reconverteix la situació. Déu no permet que el pobre romangui per sempre en el sofriment, la fam i la misèria.

Aquest relat ha mogut milions de cors de rics al llarg de la història i ha portat a conversió multituds, però, ¿quin missatge farà falta en el nostre món desenvolupat, hiper-comunicat, globalitzat, per a fer-nos prendre consciència de les injustícies socials de les que en som autors o, si més no, còmplices? Tothom qui escoltà el missatge de Jesús tenia com a desig descansar en el sí d'Abraham, però, ¿quanta gent al nostre món ja en tindrà prou amb ser sepultats quan hagin mort, sense voler rebre el consol del Pare del Cel? L'autèntica riquesa és arribar a veure Déu, i el que cal és allò que afirmava sant Agustí: «Camina per l'home i arribaràs a Déu». Que els Llàtzers de cada dia ens ajudin a trobar Déu.